

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ก่อตั้งและดำเนินกิจการมาไม่ต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 50 คน ใช้ในการวิเคราะห์เชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม เป็นแบบสอบถามที่วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ เป็นแบบรายการ (Check List) จำนวน 13 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการ จำนวน 16 ตัวแปร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุ 36 ปี ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบธุรกิจบริการ ก่อตั้งกิจการ มากกว่า 10 ปี จำนวนพนักงานในกิจการ จำนวน 1 คน เงินลงทุนของกิจการ 30,000 บาท ลักษณะการดำเนินงาน เป็นเจ้าของคนเดียว มีการประกอบธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานก่อนการประกอบธุรกิจในตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พนักงานทั่วไป สาขาวิชาที่ท่านศึกษาตรงกับงานที่ทำปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ตรง การเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการไม่เคย

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ตัวแปรมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใกล้เคียงกัน ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวแปรที่ 12 มีค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 ส่วนตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ตัวแปรที่ 16 มีค่าเฉลี่ย 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจำนวน 4 ด้าน 16 ตัวแปร จากกลุ่มตัวอย่าง 50 คน ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อใช้ในการวัดความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า ค่า kmo มีค่า .799 ซึ่งมากกว่า .5 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่า มีค่า 520.042 (Sig < .000X แสดงว่า เมตริกซ์

สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมตริกซ์เอกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหมายความว่า เมตริกสหสัมพันธ์ไม่เป็นเมตริกเอกลักษณะ นั่นคือ ตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันจึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis เพื่อสกัดองค์ประกอบ (Factor Analysis) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และเพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใช้หลักการหมุนแกนองค์ประกอบแบบลอธ- กอนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และหาค่าไอเกนร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม พบว่า ค่าไอเกนซึ่งมีผลบวกกำลังสองของค่าน้ำหนักองค์ประกอบบนตัวแปรทั้ง 16 ตัว ในแต่ละองค์ประกอบมีค่าไอเกนมากกว่า 1 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ร้อยละ ความแปรปรวนรวมทั้ง 4 องค์ประกอบ มีค่า 71.662 ของความแปรปรวนทั้งหมดเมื่อพิจารณาเฉพาะองค์ประกอบที่มีค่า Eigenvalues มากกว่า 1 มีเพียง 4 องค์ประกอบ แสดงว่าการวิเคราะห์ในครั้งนี้สามารถสกัดองค์ประกอบได้ 4 องค์ประกอบ

2.1 พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.30 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบคัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น พิจารณาถึงจำนวนตัวแปรที่รวมกันชี้วัดความแปรปรวนของแต่ละองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจทำให้ได้องค์ประกอบของคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการ ที่เหมาะสม 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 16 ตัวแปร

2.2 การกำหนดชื่อองค์ประกอบ พิจารณาตามลักษณะของตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด โดยให้ความหมายเพื่อความสอดคล้องกัน และเรียงลำดับค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อย และค่าความแปรปรวนรวมจากมากไปน้อย

องค์ประกอบที่ 1 ด้านพัฒนาสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 8 ตัวแปรคือ มองเห็นและ ศึกษาหาหนทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับธุรกิจ จำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด แสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ที่ท้าทาย มีความสามารถในการเจรจาต่อรองดี มีการกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ชัดเจน มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน มีแนวคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .520 ถึง .825 มีค่าไอเกน 4.326 และ ร้อยละความแปรปรวนรวมมีค่า 27.040

องค์ประกอบที่ 2 ด้านพันธมิตรสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 9 ตัวแปร คือ พยายามแสวงหาพันธมิตรและเครือข่ายธุรกิจเพื่อเพิ่มโอกาสในการขายสินค้าหรือบริการ แสวงหาช่องทางในการขยายกิจการไปยังแหล่งอื่น มีความสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เมื่อมีอาคารโกรธ มีการแสดงออกอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล มีความเชื่อว่าการเป็นสมาชิกในองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับธุรกิจจะเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้เพิ่มขึ้น มีแนวคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล มีการคิดค้นสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ เพื่อสร้างความแตกต่าง มี

ความสามารถในการเจรจาต่อรองดี และมีการกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ชัดเจน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .400 ถึง .844 มีค่าไอเกน 3.599 และ ร้อยละความแปรปรวนรวมมีค่า 22.497

องค์ประกอบที่ 3 ด้านสร้างสรรค์สู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ มีการนำประสบการณ์ที่ผ่านมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มีการคิดค้นสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ เพื่อสร้างความแตกต่าง มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน และ ศึกษาหาหนทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับธุรกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .368 ถึง .778 มีค่าไอเกน 1.891 และ ร้อยละความแปรปรวนรวมมีค่า 11.816

องค์ประกอบที่ 4 ด้านพัฒนาอารมณ์สู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 ตัวแปร คือ มีความคิดอิสระในการทำงาน มีการแสดงออกอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน มีความสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เมื่อมีโอกาสการโกรธ จำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .315 ถึง .804 มีค่าไอเกน 1.650 และ ร้อยละความแปรปรวนรวมมีค่า 10.310

องค์ประกอบคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการที่ดี มี 4 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบด้านพัฒนาสู่ความสำเร็จ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก มีค่าไอเกนสูงสุด 4.326 รองลงมาคือ ด้านพันธมิตรสู่ความสำเร็จ มีค่าไอเกนสูงสุด 3.599 ด้านสร้างสรรค์สู่ความสำเร็จ มีค่าไอเกน 1.891 และด้านพัฒนาอารมณ์สู่ความสำเร็จ เป็นองค์ประกอบลำดับสุดท้าย มีค่าไอเกนสูงสุด 1.650

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 4 องค์ประกอบ 16 ตัวแปร ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นโมเดล

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพัฒนาสู่ความสำเร็จ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นอันดับแรก โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .520 ถึง .825 มีค่าไอเกน 4.326 และ ร้อยละความแปรปรวนรวมมีค่า 27.040 ประกอบด้วยตัวแปร คือ มองเห็นและ ศึกษาหาหนทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับธุรกิจ จำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด แสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ที่ท้าทาย มีความสามารถในการเจรจาต่อรองดี มีการกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ชัดเจน มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน มีแนวคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล ด้านการพัฒนาสู่ความสำเร็จ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในด้านการพัฒนาของผู้ประกอบการ ที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิจัย ดังนี้ คือ Atkinson, J.W. (1996) กล่าวถึงความต้องการความสำเร็จ เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับ

รู้ว่าการกระทำของตนเองได้รับการประเมินโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ผลจากการประเมินก่อให้เกิดความพอใจเมื่อ ทำสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากเป็นความสำเร็จในงานที่ยาก ทำทายน และเป็นผลการกระทำที่เกิดจากการใช้ทักษะ Murray (1964) ความต้องการความสำเร็จ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำงานยากๆ ให้สำเร็จ รักษามาตรฐานการทำงานที่สูงไว้ และเต็มใจที่จะทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อีกทั้งมีความรู้สึกต่อการแข่งขันในทางบวก และเต็มใจที่จะลงแรง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ เดโซ ธนโชคจินดา (2550) ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมในโครงการสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation : NEC) พบว่า การที่ตัวผู้ประกอบการตั้งมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการทำธุรกิจก่อน เป็นอย่างแรก ส่วนปัจจัยถัดมาที่ช่วยเสริมให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จนั้นจะมาจากปัจจัย ดังนี้ คือ ตัวสินค้าและบริการต้องมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาดและบุคคลากรต้องมีทักษะมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำงาน อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการกับทางภาครัฐเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันปัจจัยของความสำเร็จ วราภรณ์ ศรีบุญ (2552) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) ในจังหวัดสงขลา พบว่า การบริหาร ซึ่งเป็นผู้ประกอบการในระดับ 5 ดาว ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้รับความร่วมมือและความเชื่อใจจากสมาชิก การบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินงานและสามารถปรับตัวได้ตามทิศทาง การตลาด การถ่ายทอดความรู้ภายในกลุ่มทั่วถึงและหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน วิมลวิภา เกตุเทียน (2557) คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ ดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ ปัจจัยความใฝ่ ใจในความสำเร็จ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.80 อาทิตา แซ่ลี (2557) ศักยภาพการจัดการธุรกิจและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการไร่สำปะหลัง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ศักยภาพภาพ การจัดการธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไร่มันสำปะหลัง และคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไร่มันสำปะหลัง สามารถนำไปประยุกต์ใช้เครื่องมือกระบวนการและแนวทางในการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการปลูก มันสำปะหลัง และสามารถนำผลการวิจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการไปพัฒนาตนเอง เพื่อมุ่งหวังความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ อรการ พุฒิมหาสาณิช (2550) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพทาง อารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบการ ของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกภาพทางอารมณ์ทั้ง 3 มิติ คือ มิติความยินดี มิติการกระตุ้น และมิติการครอบงำ บุคลิกการเป็น

ผู้ประกอบการในความใฝ่ใจในความสำเร็จรวมถึงภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความความสำเร็จในการประกอบการ พงศธร อภิสกุลวงศ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยต่อความสำเร็จของธุรกิจด้านความงามขนาดย่อม จากการศึกษารูปได้ว่า ประสบการณ์ในการบริการ ความชำนาญในวิชาชีพอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ใช้กลยุทธ์ด้านการวางแผนอย่างสมบูรณ์อยู่ในระดับสูง กลยุทธ์ด้านการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ การแสวงหาโอกาสและการตั้งรับอยู่ในระดับค่อนข้างสูง บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ พิชญา มัชฌิมศรัทธา (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษารูปได้ว่า ความใส่ใจในความสำเร็จอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และมีความสำเร็จในการประกอบธุรกิจมีระดับค่อนข้างสูง ความใส่ใจในความสำเร็จและทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ผลของสมการทำนายความสำเร็จในการประกอบธุรกิจพบว่า ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ความมีนวัตกรรม ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่และจำนวนปีที่ศึกษาสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้ ร้อยละ 55 อีกทั้ง ศิริอมร กาวิระ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในอำเภอเมืองตากจังหวัดตาก จากการศึกษารูปได้ว่า มีผู้ร่วมประกอบธุรกิจและมีหลักการดำเนินธุรกิจเน้นความซื่อสัตย์ สุจริต คุณลักษณะของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด โดยอันดับแรกคือมีความมานะ อดทนในการทำงาน มีความรับผิดชอบและ มีความซื่อสัตย์ในการประกอบธุรกิจ มีความสามารถในการบริหารงาน มีความชำนาญในงานมีความสำคัญและช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ มีความกล้าในการตัดสินใจมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์และมีทักษะในการสื่อสารที่ดีช่วยเหลือสังคมตามความพร้อมและความเหมาะสม มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ การตัดสินใจ อยู่บนพื้นฐานความเสี่ยงน้อยที่สุด รอบคอบ และไม่ประมาทมีความกระตือรือร้นในการทำงานอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จ ในการประกอบธุรกิจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะของความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับมาก โดยอันดับแรกคือ มีความสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ รองลงมาคือ มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์ ระยะเวลาในการทำธุรกิจช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ มีความสนใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การกำหนดเป้าหมายการประกอบธุรกิจไว้อย่างชัดเจน การกำหนดเป้าหมายการประกอบธุรกิจไว้อย่างชัดเจน และมีความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ในธุรกิจที่ทำ อยู่ในระดับปานกลาง คือมีความกล้าเสี่ยงหรือกล้าได้กล้าเสีย ในการประกอบธุรกิจ อรณา ชัยสุขสังข์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ การริเริ่มด้วยตัวเอง และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรม

อิสระในเมืองพัทยา จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความใฝ่ ใจในความสำเร็จ และประสบการณ์ในการบริหารอยู่ในระดับปานกลาง บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญด้านความชำนาญในวิชาชีพ และประสบการณ์ในการบริหารกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน ภูมิความรู้ความชำนาญด้านจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน และด้านความใฝ่ใจในความสำเร็จ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า พัฒนาสู่ความสำเร็จ โดยการแสวงหาหนทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับธุรกิจ จำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด แสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ที่ท้าทาย มีการกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ชัดเจน มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน มีแนวคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล นำไปสู่ความสำเร็จจากการเป็นคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. องค์ประกอบ ด้านพันธมิตรสู่ความสำเร็จ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ดี โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .400 ถึง .844 มีค่าไอเกน 3.599 และ ร้อยละความแปรปรวนร่วมมีค่า 22.497 ประกอบด้วยตัวแปร คือ พยายามแสวงหาพันธมิตรและเครือข่ายธุรกิจเพื่อเพิ่มโอกาสในการขายสินค้าหรือบริการ แสวงหาช่องทางในการขยายกิจการไปยังแหล่งอื่น มีความสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เมื่อมีโอกาสการโกรธ มีการแสดงออกอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล มีความเชื่อว่าการเป็นสมาชิกในองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับธุรกิจจะเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้เพิ่มขึ้น มีแนวคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล มีการคิดค้นสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ เพื่อสร้างความแตกต่าง มีความสามารถในการเจรจาต่อรองดี และมีการกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิจัย ดังนี้ นุตประวิณี เลิศกาญจนวัตติ และคณะ (2554 : 7) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการหมายถึง ลักษณะส่วนตัวของผู้ที่ต้องการจะเริ่มทำธุรกิจนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถนำไปปรับใช้ต่อยอดในการทำธุรกิจได้ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์ตัวชี้วัดความสำเร็จในการทำธุรกิจของบุคคลนั้นได้ในระดับที่ค่อนข้างสูงอีกด้วย Frese (2000) ได้ศึกษาถึงคุณลักษณะเกี่ยวข้องกับความความสำเร็จของผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการแข่งขันเชิงรุก เป็นการสร้างความยากลำบากให้กับคู่แข่งที่ จะเข้ามาในตลาดเดียวกัน ผู้ประกอบการเชิงรุกจะพยายามกระทำให้โดดเด่นเหนือกว่า เพื่อให้คู่แข่งออกไปจากตลาดและ คตินิยมประเพณีและแนวความคิดสมัยใหม่ ทศนคติที่มีต่อโลกธุรกิจและเทคโนโลยี การใส่ใจต่อธรรมเนียมปฏิบัติ และทัศนคติต่อการปกครองลูกจ้าง ตลอดจนการเคร่งครัดในหลักศาสนา พิษญา มัชฌิมศรัทธา (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ทักษะการจัดหาทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ

โรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาสรุปได้ว่า ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่อยู่ใน และมีความสำเร็จในการประกอบธุรกิจมีระดับค่อนข้างสูง บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็น ตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรมกับความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวก กับภูมิความรู้ความชำนาญ อรณา ชัยสุขสังข์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิ ความรู้ความชำนาญ การริเริ่มด้วยตัวเอง และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ โรงแรมอิสระในเมืองพัทยา จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัว ของตัวเอง และวิมพีวีกา เกตุเทียน (2557) คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัย คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ ดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการ ดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการในด้านด้านพันธมิตรสู่ความสำเร็จ ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า การแสวงหาพันธมิตรและเครือข่ายธุรกิจเพื่อเพิ่มโอกาสในการขายสินค้าหรือบริการ แสวงหาช่องทางในการขยายกิจการไปยังแหล่งอื่น มีความสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม มีการ แสดงออกอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวลในการบริหารวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม

3. องค์ประกอบด้านสร้างสรรค์สู่ความสำเร็จ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับคุณลักษณะ ของผู้ประกอบการที่ดี โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .368 ถึง .778 มีค่าไอเกน 1.891 และ ร้อยละความแปรปรวนรวมมีค่า 11.816 ประกอบด้วยตัวแปร คือ มีการนำประสบการณ์ที่ผ่าน มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มีการคิดค้นสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ เพื่อสร้างความแตกต่าง มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน และ ศึกษาหาหนทางที่จะสร้างความเจริญเติบโต ให้กับธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิจัย ดังนี้ Hisrich, Robert D. and Peters, Michael P. (1992). คุณลักษณะของผู้ประกอบการนั้น ต้องมีความแปลกใหม่อยู่เสมอ Caird, S. P. (1993). การวัดความคิดสร้างสรรค์จะวัดที่ระดับความมีนวัตกรรม ซึ่งจากการศึกษา หลายๆ งาน พบว่า ความคิดในเชิงนวัตกรรมเป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ประกอบการ ส่วน Frese, M. (2000) กล่าวถึงความคิดในเชิงนวัตกรรมว่าเป็นการมีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้า การ บริการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ วชิรี ไหมเจริญ (2550) ศึกษาคุณลักษณะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ที่ประสบความสำเร็จในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลพบุรี พบว่า ผู้ประกอบการจะต้องมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ นราเขต ยิ้มสุข (2552) ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับ ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม กรณีศึกษาธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก พบว่า ความคิดในเชิงนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ วิมพีวีกา เกตุเทียน (2557) คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ในการดำเนิน ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของ

ผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ ดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง คือ ปัจจัยความมีนวัตกรรม เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.80 อรการ พุฒิมหาสารคาม (2550) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในลักษณะความมีนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ พงศธร อภิสกุลวงศ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยต่อความสำเร็จของธุรกิจด้านความงามขนาดย่อม จากการศึกษาสรุปได้ว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จความมีนวัตกรรมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งความสำเร็จด้านการบริการและผลประกอบการ คือ ปัจจัยกระบวนการและความมีนวัตกรรม ดังนั้นผู้ประกอบการต้องตระหนักถึงลักษณะของประเภทสถานประกอบการ ตลอดจนความพร้อมของผู้ประกอบการ ศักยภาพของพนักงานและกระบวนการ ธุรกิจจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริหารและการดำเนินงานที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพของสถานประกอบการนั้นๆ ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆ เช่น การบริหารจัดการ ความกล้าเสี่ยงและกล้าตัดสินใจของผู้ประกอบการ ตลอดจนการเลือกใช้นวัตกรรมในกระบวนการ การบริการ ซึ่งจะทำให้สามารถนำไปสู่ความเป็นผู้นำและประสบความสำเร็จได้อย่างดีเยี่ยม ส่วน จันทิมา จตุพรเสถียรกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจและความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทธุรกิจร้านยาคุณภาพในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกด้านความมีนวัตกรรมกับความกล้าเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ บุคลิกด้านความมีนวัตกรรมกับกลยุทธ์ด้านการวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ บุคลิกด้านความมีนวัตกรรมกับกลยุทธ์ด้านการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ บุคลิกด้านความมีนวัตกรรมกับกลยุทธ์ด้านการแสวงหาโอกาส บุคลิกด้านความกล้าเสี่ยงกับกลยุทธ์ด้านการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ บุคลิกด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันกับกลยุทธ์ด้านการตั้งรับและกลยุทธ์ด้านการวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์กับความกล้าเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ พิษญา มัชฌิมศรีธธา (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความมีนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรมกับความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความชำนาญ ผลของสมการทำนายความสำเร็จในการประกอบธุรกิจพบว่า ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ความมีนวัตกรรม ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และจำนวนปีที่ศึกษาสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้ ร้อยละ 55 อรณา ชัยสุขสังข์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ การริเริ่มด้วยตัวเอง และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเมืองพัทยา จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการในด้านความคิดสร้างสรรค์การสร้างนวัตกรรม ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า ความคิดในเชิงนวัตกรรม เป็นคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งที่

ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ๆ การบริการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการสร้างความแตกต่างให้กับธุรกิจของตน

4. องค์ประกอบด้านพัฒนาอารมณ์สู่ความสำเร็จ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ดี โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 315 ถึง 804 มีค่าไอเกน 1.650 ร้อยละความแปรปรวนร่วมมีค่า 10.310 ประกอบด้วยตัวแปร คือ มีความคิดอิสระในการทำงาน มีการแสดงออกอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล มีการค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน มีความสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เมื่อมีอาการโกรธ จำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิจัย ดังนี้ Rotter, J.B. (1996) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความคิดที่เชื่อว่าความสำเร็จ ความล้มเหลว หรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเป็นผลมาจากความสามารถ ทักษะ หรือการกระทำของตนเอง ซึ่งบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเป็นคนที่มีความกระตือรือร้น และเมื่อประสบความล้มเหลวก็จะพยายามปรับปรุง พัฒนาความสามารถ และการกระทำของตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ Frese (2000) ได้ศึกษาถึงคุณลักษณะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการและได้สรุปลักษณะความซื่อสัตย์ของบุคคล หมายถึง การที่ผู้ประกอบการค่อยๆ ซึมซับความรู้สึกความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจในลูกค้าและผู้จัดหาวัตถุดิบของตน งานวิจัยของวัชรีย์ ไหมเจริญ (2550) ศึกษาคุณลักษณะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลพบุรี พบว่าผู้ประกอบการจะต้องมี มีความเชื่อมั่น เอาจริงเอาจัง มีวินัยในการทำงาน และความสามารถหาโอกาสในภาวะวิกฤต นิภา ดับโศรก (2553) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จของนักธุรกิจเครือข่าย : กรณีศึกษา บริษัท สปอร์ตทรอน อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด จากการศึกษาสรุปได้ว่า คุณลักษณะของนักธุรกิจอิสระสปอร์ตทรอน ได้แก่ ความเชื่อมั่นในธุรกิจมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จ พิชญา มัชฌิมศรีธธา (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาสรุปได้ว่า ลักษณะบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการความเป็นตัวของตัวเอง ศิริอมร กาวีระ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในอำเภอเมืองตากจังหวัดตาก จากการศึกษาสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ มีความกล้าในการตัดสินใจมีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งอรณา ชัยสุขสังข์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ การริเริ่มด้วยตัวเอง และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเมืองพัทยา จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง ในการบริหารกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ เช่นเดียวกับวิมลพิวิภา เกตุเทียน (2557) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ ดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง มีปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการ ดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.80 อาทิตยา แซ่ลี่ (2557) ศึกษาศักยภาพการ จัดการธุรกิจและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการไร่สำปะหลัง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ศักยภาพภาพการจัดการธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อ ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไร่มันสำปะหลัง และคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพล ทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไร่มันสำปะหลัง สามารถนำไปประยุกต์ใช้เครื่องมือ กระบวนการและแนวทางในการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการปลูกมันสำปะหลัง และสามารถนำ ผลการวิจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการไปพัฒนาดตนเอง เพื่อมุ่งหวังความสำเร็จในการประกอบ ธุรกิจ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้วิจัย ได้ค้นพบว่า ความเชื่ออำนาจในตน สามารถสรุปได้ว่าเป็นคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่สำคัญ ประการหนึ่ง เนื่องจากผู้ประกอบการที่มีความเชื่ออำนาจในตนเองจะใช้ความสามารถ และความพยายาม ที่จะต่อสู้ แข่งขัน และฝ่าฟันทางธุรกิจไปสู่ความสัมฤทธิ์ผล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะผู้ประกอบการ พบว่า มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านพัฒนาสู่ความสำเร็จ ด้านพันธมิตรสู่ความสำเร็จ ด้านสร้างสรรค์สู่ความสำเร็จ และด้านพัฒนา อารมณ์สู่ความสำเร็จ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบการพัฒนาสู่ความสำเร็จ มีความสำคัญมากที่สุด ดังนั้น ผู้ประกอบการ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนามองเห็นและศึกษาหาหนทางที่จะสร้างความ เจริญเติบโตให้กับธุรกิจ จำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของ ลูกค้า เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด แสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ที่ท้าทาย ฝึกทักษะการเจรจาต่อรอง กำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ชัดเจน ค้นหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน มีแนวคิดและ ตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล

2. ศูนย์บ่มเพาะ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี นำองค์ประกอบการคุณลักษณะที่ดีของ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไปใช้ในการสร้างผู้ประกอบการที่ดี เพื่อให้เกิด ความสำเร็จในการบริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษารองคูประกอบคุณลักษณะที่ดีของผู้ประกอบการวิสาหกิจ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการในเขตอื่นนอกจากเขตธนบุรี
2. ควรทำการศึกษาการบริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นอกจากตัวแปรที่ศึกษา เช่น การสร้างความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม การสร้างรายได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน
3. ปัจจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัด ในการวัดข้อมูลเนื่องจากจำเป็นใช้ตัววัดที่เป็นเชิงปริมาณ ดังนั้น ผลที่ได้จะไม่สามารถบ่งบอกถึงผลลัพธ์ในการวิจัยได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนั้น ควรเพิ่มการศึกษาด้านคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสังเกต เพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุม สมบูรณ์ยิ่งขึ้น